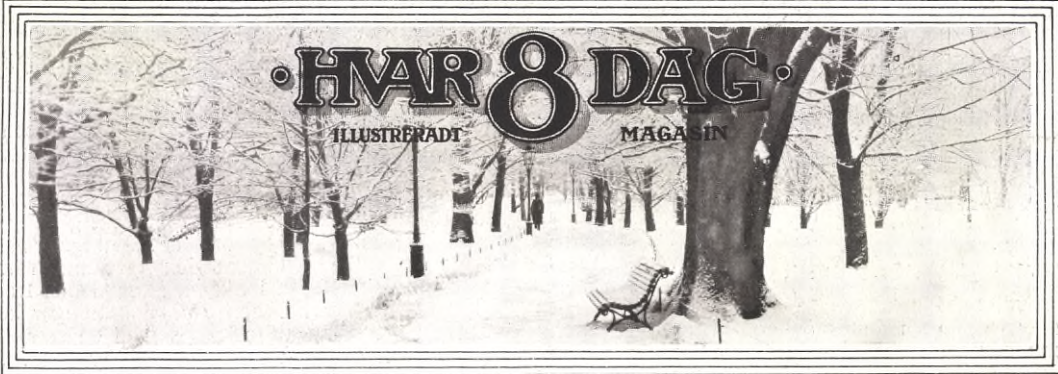

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

VINTERMORCON I HUMLEGÅRDEN. — FOTO. TH. SEGERSTEDT, STOCKHOLM.

16:DE ÅRG.

DEN 28 FEBRUARI 1915.

N:o 22

Foto: Högberg, Stockholm

Klänning: Emma Oskarsson

Aschulin

GABRIEL THULIN.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Den man, hvars bild i dag upptager H. 8 D:s första sida, hör till dem, hvilka redan sedan länge räknats till de mest framstående i vår centrala förvaltnings högsta ämbetsmannakrets.

Gabriel Thulin är född den 22 juni 1865 i Hälsingborg, där hans fader, sedermera kyrkoherden i Vålinge dr Olof Wilhelm Thulin då var läroverkskollega. Modern var dennes maka, Fredrika Augusta Jönsson. Han är den näst äldste i en rad af fem bröder, hvilka alla hvar på sitt särskilda verksamhets område — läkarens, juristens, prästens, den humanistiske vetenskapsmannens och militärens — gjort mönsterhemmet i den skånska prästgården heder. Efter att ha genomgått Hälsingborgs högre allmänna läroverk aflade han därstädes 1882, ännu ej sjutton-årig, mogenhetsexamen och kom följande år som student till Lund, där han omedelbart ägnade sig åt juridiska studier och slog ett examensrekord, som på den tiden lät mycket tala om sig, genom att på en tid af endast fyra och ett halft år aflagga först den juridisk-filosofiska examen och därefter den synnerligen kräfvande juris utriusque kandidatexamen. Han hade då ännu tre år kvar för att uppnå tingsmyndig ålder och ägnade sig för den skull omedelbart åt fortsatta studier för vinnande af docentur inom juridiska fakulteten, bland hvars lärare den nyligen aflidne, då nyss till e. o. prof. i romersk rätt och rättshistoria utnämnde A. O. Winroth befann sig, och som lifligt uppmuntrade honom därtill. År 1890 blef han efter ingående arkivstudier i kammarkollegium färdig med en synnerligen förtjänstfull afhandling öfver ett ytterst svårbehandladt ämne: "Mantalet" och förordnades efter att i Lund 1890 offentligen ha försvarat densamma till docent i finansrätt, ekonomilagarenhet och svensk rätts-historia. Därjämte hade han medhunnit förarbeten till en vetenskaplig behandling af den svenske konungens rätt i afseende på den s. k. ekonomiska lagstiftningen, hvilka nästan samtidigt satte frukt i en omfattande statsrättslig studie öfver denna, hvilken allt framgent måste betecknas som den mest betydande insatsen i svensk statsrättslig forskning allt sedan Rydins i så många hänseenden grundläggande arbete öfver riksdagen.

Thulin stod redan det året som sökande till ett akademiskt lärareämbete, den nyupprättade e. o. professuren i statsrätt, allmän administrativrätt, folkrätt och sjörrätt vid universitetet i Lund. Intet tvifvel rådde därom, att han var den till tjänsten skickligaste, men tack vare en hårdragen tolkning af befördringsbestämmelserna, enligt hvilken vid bedömande af skickligheten hänsyn icke behöfde eller ens borde tagas till sådana vittnesbörd därom, hvilka framkommit efter den för *offentliga* profs afläggande utsatta tiden, lyckades det majoriteten inom den dåvarande juridiska fakulteten att skjuta en annan person i vägen för honom.

I kammarkollegium hade Thulin emellertid dragit till sig dess dåvarande chefs, presidenten Hans Forsells, uppmärksamhet. Thulin var en man rätt efter hans sinne, utrustad icke blott med ett godt hufvud, utan ock med den energi och arbetsförmåga, hvarföru tan äfven den mest lysande begåfning icke är mycket värd. När det väl blifvit klart, att professorsvägen för Thulin blifvit stängd, förmådde Forsell honom att inträda som e. o. tjänsteman i sitt ämbetsverk. Det skedde den 30 jan. 1891. Redan den 18 sept. samma år mottog han förordnande att *tills vidare* vara kammarråd, ett förordnande, som med ett kort afbrott för fördragning inom Högsta domstolen i egenskap af t. f. revisionssekreterare af ett inom civildepartementet

utarbetat förslag till lag angående hemmansklyfning, ägostyckning och jordsafsöndring fortfor, tills han den 22 sept. 1893 utnämndes till kammarråd. På våren samma år hade han efter aflagd juris licentiatexamen promoverats till juris utriusque doktor.

Som kammarråd togs Thulin alltjämt i anspråk för viktiga kamerala utredningsuppgifter. Det är visserligen icke lätt för lekmannen att göra sig en fullständig föreställning om omfattningen af det arbete som ligger bakom den utredning rörande patronatsrättigheterna i Skåne, Halland och Bohuslän, som han 1901 efter tre års forskningar kunde utgifva af trycket tillsammans med en samling af de urkunder, på hvilka utredningen byggdes. Men ingen, som i någon mån tagit del därav kan misskänna den utomordentliga noggrannhet och omsikt, hvarmed den blifvit utförd, och redan volymernas omfång låta i någon mån ana arbetsprestationens betydighet.

År 1901 lades ett nytt utredningsarbete med ännu större omfattning i Thulins beprövade händer. Denna gång gällde det de ecklesiastika boställen, som blifvit af kronan till prästerskapets eller församlings understöd anslagna, och de bidrag, som staten utbetalt till församling för anskaffande af boställe för dess prästerskap. Utredningen föranleddes närmast af det missnöje, som i somliga församlingar föranleddes däraf, att inkomster af de ecklesiastika boställena understundom öfverflyttats från den församling, hvari de varit belägna, till annan församling, i trots af att de i somliga fall done-rats af enskilde eller anskaffats af församlingarne själfva. Utredningen blef vida mera omfattande än man från början tänkt sig och pågår ännu, ehuru Thulin sedan sin utnämning till regeringsråd den 24 september 1909 ej längre deltagit i densamma. Han hann emellertid afsluta den beträffande Gäfleborgs, Västernorrlands och Jämtlands län. Vidlyt-tiga förarbeten utfördes dessutom af honom beträffande Norrbottens, Västerbottens, Kopparbergs och Värmlands län. Enligt den af Thulin uppgjorda planen skulle för hvarje pastorat, sedan en kort historik lämnats öfver de förändringar pastoratet kunde ha undergått, en så vidt möjligt fullständig redogörelse gifvas för hvarje särskildt boställe, dess uppkomst och jordnatur, under angifvande af de särskilda bestämmelser, som meddelats beträffande skogen, hvarjämte till slut skulle upptagas en uppgift på de af klockare eller organister innehafda boställen. Undersökningen befanns haiva den stora betydelse i kulturhistoriskt hänseende, att den ansågs icke böra afbrytas, i trots af att till följd af den 1910 genomförda löneregleringen för prästerskapet naturen af de ecklesiastika boställena upphört att för framtiden i aflöningshänseende ha samma betydelse som förut.

I ytterligare en stor utredning har Thulin tagit ledande del. Tillsammans med framlidne riksarkivarier Hans Hildebrand och prof. A. G. Noreen har han nämligen haft säte i den stora ortnamnskommittén och verksamt biträdt vid uppgörande af planen för dess lika praktiskt viktiga som vetenskapligt intressanta undersökningar.

Slutligen må nämnas, att Thulin hade säte i den kommitté, på hvars förslag nu gällande lagstiftning angående tillsättning af prästerliga tjänster tillkommit, en lagstiftning som är af epokgörande betydelse därigenom, att den bringat personlighetsprincipen till genombrott vid prästvalen.

I 1909 och 1910 års allmänna kyrkomöten tog regeringsrådet Thulin som lekmanambud för Stockholms stad, liflig del.

EXPLOSIONSOFFRENS JORDAFÄRD.

HVAR 8 DAG

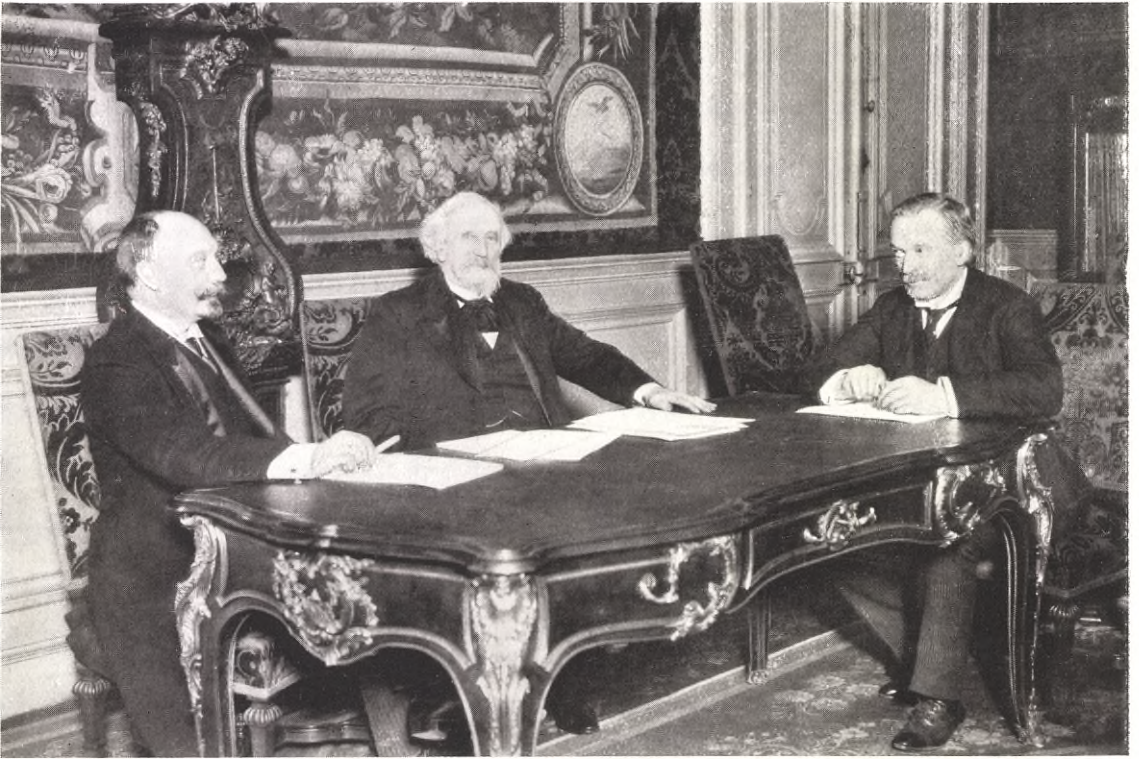
1 och 2. KISTORNA, NÄRMST FÖLJDA AF ANHÖRIGA, LÄMNA KYRKAN EFTER DEN GRIPANDE JORDFÄSTNINGSAKTEN. 3. DE SJU KISTORNA. 4. FÄRDEN TILL KYRKOGRÄDEN.

De sju dösoffren från den fruktansvärda explosionsolyckan i Stockholm fördes den 17 febr. under djupt deltagande från huvudstadens befolknings sida till sitt sista hvilorum

på Nya kyrkogården. Vid den gripande jordfästningsakten i Östermalmskyrkan, hvilken förrättades af regementspastor Bergö, närvaro utom de närmast sörjande ett stort antal

högre militärer, tjänstemän vid arméförvaltningen, personalen vid Stockholms tygstation, officerare och underofficerare vid de i Stockholm förlagda regementena m. fl.

N:r 1, 2 och 4 H. 8. D:s Stockholmsfotograf. N:r 3 foto. Ellquist, Stockholm.

RYSSLANDS, FRANKRIKES OCH ENGLANDS FINANSMINISTRAR MÖTAS I PARIS. Foton visar fr v. ministrarne BARK (Ryssland), RIBOT (Frankrike) och LLOYD GEORGE (England) under en förhandling i finansministeriet i Paris. Text å sid 3-4b.

GENERAL RICCIOTTI GARIBALDI I PARIS.

Den italienske generalen Ricciotti Garibaldi har i dagarna besökt Paris och London och därvid blifvit föremål för rätt mycken uppmärksamhet till gengäld för den glödande entusiasm han under det nu pågående kriget visat för de allie-

rades sak. Den gamle generalen är för öfrigt bekant från de många tillfällen, då han i spetsen för italienska friskaror velat med väpnad hand ingripa i de krigiska händelserna på Balkanhalvön. ehuru han af vidriga omständigheter alltid hindrats.

DEN STRIDSLYSTNE GAMLE ITALIENSKE GENERALEN UPPVAKTAS AF FÖRENINGEN FÖR MILITÄR UTBILDNING I PARIS. Vid den gamles sida synes sønen I'ipino i italiensk öfversteuniform.

Efter fotografier.

Kocher. Hemot SU-trooperna.

1. RYSKA KRIGSFÅNGAR I GUBEN HÅLLA GUDSTJÄNST I EGET KAPELL.
2. DE RYSKA SOLDATERNAS KLÄDER UNDERGÅ EN UTOMORDENTLIGT VÅL BEHÖFLIG DESINFEKTION UNDER TYSK FÅNGENSKAP.
3. ETT BERLINERVARUHUUS SOM ÖPPNAT FILIAL I MLAWA under oerhörd framgång.

VÄRLDSKRIGET.

Under världskrigets *tjugonionde* vecka har som under den föregående uppmärksamheten företrädesvis varit inriktad på hvad som skulle komma att inträffa den 18 februari och därefter. Hvarken från den dagen eller från den därpå följande har emellertid, då detta skrives, något märkligt rapporterats, vare sig detta beror på, att intet händt, eller endast därpå, att det som händt ännu icke blifvit känt.

Däremot ha diplomaterna under veckan varit lifligt sysselsatta med att framställa sina resp. rege-

ringars åtgöranden i oskyldigaste dager. Tyska regeringen har svarat den amerikanska den 16 och ungefär samtidigt replikerade äfven sir Edward Grey på föreställningarne från Hvita huset.

Det anmärkningsvärdaste i det tyska svaret är tillkännagifvandet, att de tyska undervattensbatarnes befälhafvare fått anvisning om att underlåta våldshandlingar mot amerikanska handelsfartyg, så vida de äro igenkännliga som sådana. För att på säkraste sätt möta alla följder af en förväxling, dock icke minfaran, rekommenderar tyska regeringen

TRONFÖLJAREN, ÄRKEHÄRTIG KARL FRANZ JOSEF HOS DE ÖSTERRIKSKA TRUPPERNA I POLEN.

unionen att genom *konvojering* göra igenkännliga sina med fredlig last befraktade fartyg, som beröra den engelska sjökrigsskådeplatsen, därvid den förutsätter, att blott sådana fartyg konvojerar, "som icke ombord har varor, hvilka enligt den af England mot Tyskland tillämpade definitionen äro att betrakta som kontraband". D. v. s. Amerika skulle således afstå från att till England försälja bl. a. lifsmedel, koppar och liknande metaller! För öfrigt lägger man märke till, att den tyska noten slutar med en indirekt uppmaning till Förenta Staterna att verka för iakttagandet af Londondeklarationen om sjökrigsrätt äfven från de makters sida, som äro i krig med Tyskland, och därigenom möjliggöra för Tyskland den legitima tilliörseln af lifsmedel och industriella råmaterial. I denna uppmaning kunna alla neutrala makter endast på det lifligaste instämma, men måste på samma gång konstatera, att så som t. ex. spannmålshandeln i Tyskland för närvarande är ordnad, Storbritannien enligt Londondeklarationen otvivelaktigt är berättigadt att anse all spannmål på väg till Tyskland som kontraband.

På krigsskådeplatserna har hufvudintresset alltiämt varit knutet vid de ryska motgångarna.

Rörande den framgångsrika tyska offensiven i Ostpreussen meddelas sålunda, att densamma började den 7 februari och först riktades mot Johannsburg, där den 57:de ryska divisionen sprängdes och 5,000 fångar togos. Resterna af divisionen flydde i riktning mot Ossowitz. Under operationerna i sydostlig riktning sprängdes den 56:e ryska divisionen. Eiter ilmarscher besatte tyskarne Pilkallen. Rysarne drogo sig då tillbaka mot Stallupönen, men det var för sent och tyskarne hade redan lyckats i sin kringgående rörelse. Deras trupper hade för att nå detta mål nödgats underkasta sig nästan övermänskliga ansträngningar. Infanteriet hade mest marschera i snö till öfver knäna och då vädret plötsligt slog om till töväder, tågade soldaterna på vägar, som liknade af issörja fyllda kanaler. Förföljelsestriderna synas ännu icke vara fullt afslutade. Enligt senaste tyska rapport hade krigsbytet den 17 februari vuxit till 64,000 fångar,

NÄR EN LANDMINA EXPLODERAR. Ofta förekomma meddelanden i krigsrapporterna om att skyttegrafvar blifvit sprängda genom minor. Hvad detta egentligen betyder framgår af vår bild, tagen just när en dylik landmina exploderar. Man ser icke mycket rök, endast jord, stenar och grus m. m. När explosionen drabbar soldaterna i en skyttegraf inträffar en ohygglighet som ej kan beskrivas, men hvarom vår bild lämnar en klar föreställning.

EN YPPERLIG ILLUSTRATION TILL FRANSK KRIGSMANNA-ANDA.

Det är icke nykomlingar till fronten med ännu opröfvad patriotism, utan soldater som påtagligen komma direkt ur strid och som äro lika påtagligt ifriga att fortsätta den. Franska arméns stridbarhet och utomordentliga tapperhet äro af de tyska motståndarne lika enstämmigt som af hela världen erkända och beundrade.

71 kanoner, öfver 100 maskingevär, 3 lasarettståg era flygmaskiner samt 150 fyllda ammunitionsvagnar, strålkastare och vagnar. Det tillägges emeller-

tid att dessa siffror icke äro de slutliga.

De ryska trupperna torde nu vara i färd med att intaga en ny försvarslinje längs Narew och Njemen med fästningarne Lomska, Ossowitz, Grodno, Oletto och Kowno. I norr ha tyskarne hunnit till Tauroggen.

Äfven i Bukowina, som rysarne ännu för fjorton dagar sedan höllo så godt som fullständigt besatt, har det gått utför för dem, så att snart intet mer återstår af deras okkupation. Den 17 februari besattes äfven Czernowitz af österrikarne. I motsats mot i Ostpreussen synes emellertid ryssarnes återtag här ha skett med måttliga förluster. Därigenom att österrikarne besatt Kolomes ha ryssarne förlorat en viktig stödjepunkt i östra Galizien söder om Djnestr.

I västra Galizien åter synas ryssarne i stort sett ha hållit stånd.

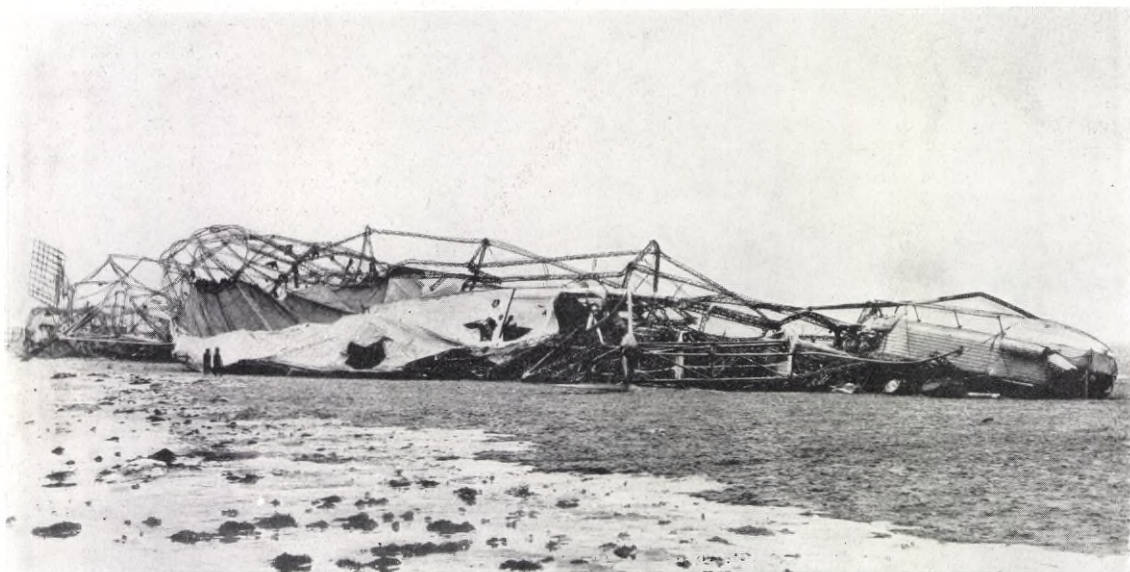
På västra krigsskådeplatsen fortfar löpgrafskriget, för hvars växlingar det knappast är mödan värdt att redogöra. Det kan väl sägas, att under rapportveckan framgångarna öfvervägande varit att finna på fransk sida.

Två tyska Zeppelin-luftskepp ha förolyckats i närheten af Fanö.

Den 17 februari kl. 7 på morgonen afgick luftskeppet L III från Hamburg. Redan på förmiddagen, då luftskeppet befann sig öfver Nordsjön, stannade en af motorerna och på eftermiddagen stannade äfven den andra, så att luftskeppet af den starka blåsten dreifs

söderut, tills det kl. 5.45 landade vid Fanö strand, därvid det bröts af på midten. Kaptenen satte där eld på fartyget. Besättningen internerades på Nordby.

Forts. å sid. 346.

Efter fotografi.

DET VID FANÖ DEN 17 FEBRUARI FÖROLYCKADE ZEPPELIN-LUFTSKEPPET. *Se text ofvan.*

Kliche: Bengt Sjöström.

LANDSTORMSBEFÄLET DEFILERAR FÖR KONUNGEN.

MÄSTERSKAPSTÄFLINGARNE I LUDVIKA. Målplatsen (t v) samt eröfraren af svenska mästerskapet på 6 mil, A. DAHLBERG. UMEÅ (t h.). Foto. Modin, Stockholm.

Skisser: Kona. A.-B. Bengt Sjögrenparre, Sista-Ålag
D:R SVEN HEDIN Å 50-ÅRS DAGEN DEN 19 FEBRUARI.
H. S. D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF.

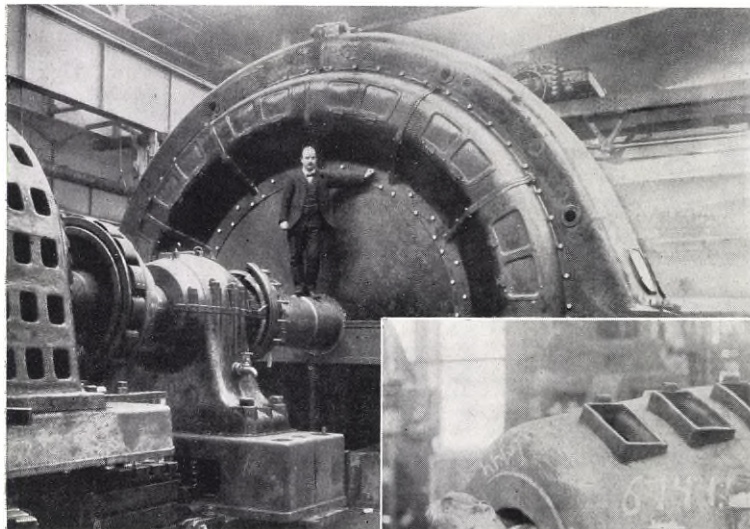
KRIGSSKÅDEPLATSEN VID MASURISKA SJÖARNE.

1. OFFICERSPATRULL REKOGNOSKERAR EN FIENDTLIG STÄLLNING VID EN AF SJÖARNE.
2. EN SKYTTEGRAF MED JÄGARE VID SJÖSTRANDEN.
3. TAGGTRÄDSSTÅNGSEL SOM SKYDD FÖR EN TYSK STÄLLNING VID SJÖARNE.
4. ETT MINNE FRÅN DET FÖREGÅENDE STORA SLAGET I SEPTEMBER: en halfsänkt hjulångare som blef fastsittande med flyende ryska trupper.

Efter fotografier.

Efter: Privat Sittreppan

VÄRLDENS STORSTA VATTENDRIFNA GENERATOR I DAGARNE AF-PROFVAD I A. S. E. A. I VÄSTERÅS.

står nu, som sagt, färdig för leverans och har i dagarne i närvaro af en kontrollant från den norska beställaren underkastats prof, hvilka samtliga utfallit synnerligen tillfredsställande. Maskinen utvecklade 17,900 kva., motsvarande ca 20,000 hkr. Pakningen vid de utomordentligt krävande proven var enorm, men dessa bestodos glänsande tack vare det utmärkta stål, som använts, samt den lämpliga konstruktion och behandling som materialet fått. Rotorn ensam väger 90 ton, statorn 110 ton, den koppar som åtgått 15 ton o järnplåten 40 ton.

Forts. fr. sid. 343.

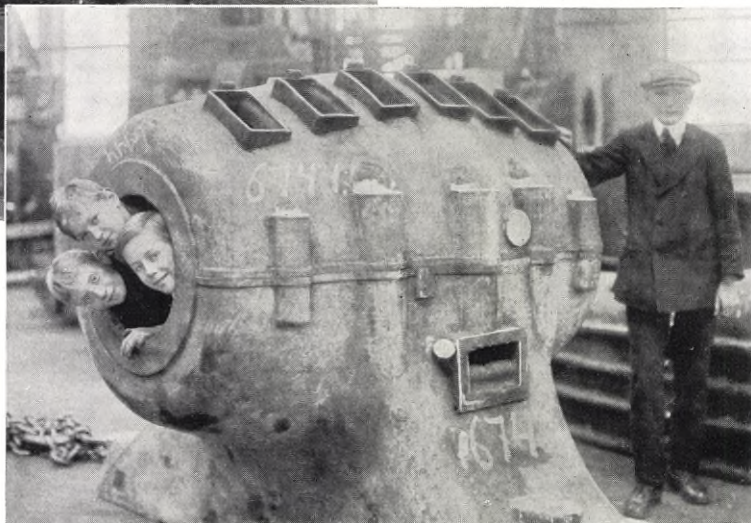
Den 19 kom underrättelse, att äfven luftskeppet L IV samtidigt lidit hafveri på danskt område. Vid half 8-tiden på aftonen den 17 kom luftskeppet in öfver stranden vid Börsemosestrand, ungefär halfannan mil norr om Blåvandshuk. Tät tösnö hade lagt sig på luftskeppet, som därigenom blef tungt och nästan omöjligt att styra. Då man insåg det omöjliga i att föra det i hamn, bestöt besättningen öfverge det och så snart man hörde bränningarne mot stranden, lät man luftskeppet sänka sig så mycket, att man kunde rädda lifvet genom att hoppa i sjön. Af den till tretton man uppgående besättningen saknas fyra. De nio ha tills vidare internerats i Varde.

Vi ha så utförligt som skett omnämnt dessa båda episoder, icke blott därför att de tilldragit sig på nordiskt område, utan äfven därför att detta så vidt känt är de första Zeppelin-fartyg, som förolyckats under kriget — en bjärt motsättning till de mångfaldiga Zeppelin-olyckor, som ännu för några år sedan trots freden förekommo och ett bevis på luftfartygsbyggnadsteknikens framsteg.

Från Frankrike kommer underrättelse, att general Joffre utfärdat en dagordning genom hvilken arméns reservformationer upphäfvats, i det att det uttalas, att dessa formationer nu förvärfvat sådan erfarenhet, att de kunna bli ett led i den aktiva armén. Möjligt är, att detta är ett förebud till en ännu starkare aktivitet på fransk sida i syfte att lätta trycket för de ryske allierade.

I de nordiska länderna har en "marinkonferens" sammanträtt i Kristiania, vid hvilken aftalats gemensamma åtgärder för minskande i möjligaste mån

Maskinvärldens jättar Allmänna Svenska har som bekant under det sista decenniet haft mycket stora beställningar för den norska salpeterindustrien och levererat til Svaelfors kraftstation 6 st. generatorer för ca 60,000 hkr. och till Rjukanfors första kraftstation 5 st. generatorer om sammanlagt ca 75,000 hkr, hvilka utgöra hälften af denna kraftstations hela maskinutrustning. För någon tid sedan erhölet bolaget beställning å 6 st generatorer för denna station, i hvilken komma att installeras sammanlagt 9 enheter. Dessa maskiner torde vara de största vattendrifna generatorer som hittills byggts i världen. Den första

För fotografier.

ETT AF GENERATORNS LAGER

Kliche: Bengt Skjervepærre.

af minfaran i Skagerack och norra delen af Kattegatt. Under konferensen kunde man konstatera det glädjande faktum, att samtliga hittills funna och undersökta minor tillfredsställt Haagkonventionens kraf på automatisk desarmering vid lösslitandet från förankringen. Det är sålunda icke slut med *all* folk-rätt ännu! Den viktigaste af de åtgärder, om hvilka öfverenskommos, äser patrulltjänst i farvatten för efterspaning och oskadliggörande af minor, hvilken patrulltjänst skall utöras af Norge mellan Lindesnæs och svenska gränsen ut till ca 6 kvartmil från land, af Sverige längs svenska kusten af Skagerack och Kattegatt samt området Læsö—Trindelen—Yttre Tistlarne—Vinga intill fyrskeppet å Skagens ref samt af Danmark längs den vanliga fartygsrouten från Hanstholmen till fyrskeppet å Skagens ref.

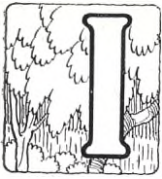
Till illustr. å sid. 340.

Frankrikes, Englands och Rysslands finansministrar haiva i dagarne haft en konferens i Paris och därvid träffat lika vidt-gående som betydelsefulla öfverenskommelser i en del finansiella frågor, som blifvit en följd af kriget och dess utveckling. Enligt de beslut som fattats skola de tre makterna förena sina finansiella liksom sina militära hjälpmedel för att striden må kunna sluta med definitiv seger för ententemakterna. I öfverenskommelsen ingår äfven beslutet om ett gemensamt lån, som vid lämplig tidpunkt skall upptagas i de tre makternas namn.

Enligt hvad den tyska prässen tror sig veta skall den stora finanskonferensen ha slagit fullständigt fel, i det att England vägrat sitt samtycke till Rysslands begäran att de tre ententemakterna skulle gemensamt upptaga och garantera det planerade lånet på två milliarder pund, hvilka hufvudsakligen skulle komma Ryssland till godo. Frankrike ställde sig likaledes afvisande och konferensen stannade vid beslutet att hvarje makt skall inom eget land upptaga erforderliga krigslån. Den enda hjälp Ryssland tillerkändes var ifråga om låneräntornas betalning.

KÄRLEKSBEKÄNNELSER.

FÖR HVAR 8 DAG AF **GUSTAF ULLMAN.**

I den ljufva vårmorgonen stod lilla fröken Fanny Härman uppe i sitt lilla gafvelrum och klädde sig för öppen fönsterruta. Det kunde hon tryggt, ty utanför fanns blott en gammal trädgård och så en annan lika dan och lika gammal. Den ena tillhörde hennes faster, änkefru Härman, den andra gamla patron Burin, närmaste granen. — Änkefrun hade varit gift med Fannys farbror, den hederlige och välbärgade skeppargubben Bengt Härman, död i tyfus i fjärran land och för många år sedan. Barnlösa i sitt eljest särdeles lyckliga äktenskap hade de snart upptagit såsom eget barn den tidigt föräldralösa och fattiga lilla Fanny. Bättre hem, ömmare vård och fostran kunde hon aldrig ha fått än där i det gammaldags trefna sjömanshemmet. Fosterföräldrarnas uppriktiga kärlek hade hon också lärt sig att innerligt besvara, — det värsta var blott, att hon tyckte sig inte alls vara den vård, ej heller förmå på minsta vis gengälda den. — Hennes barnsliga tacksamhet hade med åren smått om smått förvandlats till en känsla af tryckande skuld, af hemligt beroende. — I synnerhet efter kapten Bengts sorgliga fråntälle, — hvarom det långväga budskapet hardt när alldeles nedbrutit ånkan, — hade Fanny kommit att känna sig besynnerligt ofri till kropp och själ. — Dock, fostermodern lät henne tydligt nog förstå, att Fanny nu blivit så godt som outhärlig för henne, att Fanny härefter vore hennes lifs enda tröst och stöd. Detta borde ju ingifvit fosterdottern både glädje och berättigad tillfredsställelse med sig själf. Så var väl äfven till en tid fallet. Men ju mer hon växte till, och kände sig liksom ett träd därute i täppan växa alltmera fast här i det gamla hemmet — dess skyggare och bittrare växte också inom henne en underlig längtan, bort! — Först var det bara detta, en obestämd leda och trånsluk fjärrsyn — från det dagligdags lifvet under fostermoderns städe vakande öga. Och ett nog så instängdt och enförmigt lif var det onekligen; — att dag från dag hjälpa till med det lilla hushållet, det gamla husets skötsel, lära sig knyppling och mattväfnad och dylikt, med högtänsning ur postillor, och ensliga promenader med fostermodern såsom de enda s. k. förströelserna! —

Nå, en daglig liten vederkvickelse var emellertid patron Burins små påhälsningar. Ja, de kunde för resten råka bli flera stycken om dagen ibland. — Patron Burin, grannen, hade varit landtbrukare, men på gamla dar sålt sin jord och köpt en lägenhet i staden, — ytterst i utkanten, omgifven af den åldriga trädgårdens förvuxna aplar och buxbomshäckar, hvilka han egenhändigt ägnade en hopplöst försenad tukt och ans. En munter och sirlig herre var han, visst icke någon grobian, tvärtom, riktigt en gammal kavaljer, fastän med utpräglat praktiskt sinne. Mellan honom och änkefru Härman rådde en ogrumlad vänskap. De värderade hvarandra såsom kycksamma, välburna, oförvitliga ståndspersoner. Äfven lilla Fanny var föremål för patrons välvilja, och fick kalla honom farbror.

— Där kommer han! — tänkte Fanny och drog sig litet in i kammaren. Ty nere på den knaggliga småstadsgatan, tätt utmed staketet, kom patronen mycket riktigt, högtidligt vandrande, sin vana trogen. Det nylästa tidningsbladet stack ordentligt hopviket upp ur lifrockens klaff-ficka, i ena handen bars den snåft hoprullade, urmodiga parasollen, i den andra en kasse färska varor från torget. Gubben hade för någon månad sedan förlorat sin gamla

hushållerska, och måste därför tills vidare ensam företaga sina torgbesök; — förut hade de alltid gjort dem tillsammans. — Nu stannade han vid fru Härmans dörr, gjorde halfomvändning och tittade med ett skälmskt löje i sitt gråbuskiga hals-skägg in genom de blanka, kupiga fönsterrutorna. Och så kom en höfvisk bugning och en liten, kokett sväng med felbatten.

— God morgon, god morgon! — Kaffet stiger? — Efter denna hälsning fortsatte han hem till sig. Alltid hade han något nyttigt eller nöjsamt att meddela och alltid var fru Härman lika tacksamt förtjust. — Fanny brukade oftast ha mycket roligt i all stillhet för sig, åt de båda gamla vännerna. Men nu, — hon kastade en nästan vred blick efter den hedersmannen. Och fasterns belåtna lilla skrockande efteråt, som Fanny så väl hörde nere från våningen, riktigt äcklade henne. Så när hade hon muttrat något styggt om dem rakt ut i den solglittrande majdagen.

Hon hade aktat sig väl för att sjunga i sängen, när hon vaknat, varit noga att ej knäppa fel någon knapp eller haka miste en hyska, ja, iakttagit allt gammalt skrock hon fått lära sig för att undvika en olycklig dag. Men ändå kände hon sig redan så modlös, förargad och led vid allt! Fanny var nu en nitton års flicka, frisk och stark, lifslysten, och dessutom riktigt nordiskt vacker. Allt detta hade hon sedan någon tid börjat få ganska klart för sig. — Och det sammanhängande med, att hennes förut vaga, form- och mållösa längtan nu fått ett högst verkligt, lifs lefvande föremål och syfte. — Han — naturligtvis var det en ung man — han hette Olof Viberg och var nu ute som andre styrman med en långtradare. Nu i midten af månaden skulle han vara här igen. — Om fjorton dar får jag åtminstone se honom! — tänkte Fanny och sköt ut sina runda, röda läppar, medan de gråbla, skinande ögonen fuktades. — Se! Men inte röra, inte tala ens — kanske, — om gumman faster är sig lik!

Det var egentligen en underlig tur, att fastern ännu inte hade en aning om det lilla faktum, som innebar Fannys hela bäfvande lyckodrom. Nog visste änkefrun rätt väl, hvem Vibergs Olle var, och kände hans föräldrar, hökarns, sedan åratals. Men att han och lilla Fanny sedan ett år voro kära i hvarandra, — ty så mycket visste de själfva — därom sväfvade den goda frun i djup okunnighet. — Ack, och ändå hade det gått därhän så helt naturligt, lugnt, man kan säga, regelrätt! — Att se hvarandra på promenader, i kyrkan, vid hamnen, någon enstaka gång i sällskap hos gemensamma bekanta, — hvad behöfs det mer i rent yttre afseende? Med halfkvädna ord och än mer talande blickar hade Olof förstätt att envist, målmedvetet, på en gång djärf och försiktigt, bringa Fanny sin kärleksbekännelse och på samma sätt hade hon läkraktigt övertygat honom, att hon väl upptagit densamma.

Men visst var det djärf, oerhördt djärf! Fanny, stadens mest väluppiostrade och sedertränga ungdom, den fromma och rika ånkans enda aritagare, — inte dög det för hvem som hälst att begära henne. Så tänkte man allmänt, och Fanny visste, att detta alldeles öfverensstämde med fasterns uppfattning. Därtill kom, att Olles lefnadsyrke var särdeles olyckligt valdt, — med hänsyn till framgång i denna hjärteangelägenhet.

— Hvad du gör, Fanny lilla, sade allt som oftast gamla skepparfrun: — gift dig aldrig med en sjöman! Ja, min salig Härman i all ära, och gud väl-

forts. å sid. 351

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

* Data å sid. 350.

F. G. A. DAHL.
F. d. F. Intendent. V Professor.
Stockholm. 80 år 13 Febr.*

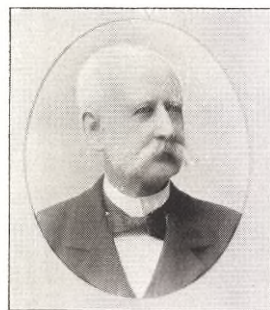
S. RIBBING.
F. d. Professor — Lund
70 år 17 Febr.*

B. H. DAHLBERG.
Professor. — Upsala.
55 år 18 Febr.*

C. E. PETTERSON.
Professor. — Göteborg.
50 år 22 Febr.*

C. H. S. VULT VON STEIJERN.
F. d. r. d. Stat.-inspektör. —
Mallsjö. 75 år 18 Febr.*

A. M. HOLMGREN.
Professorska — Stockholm.
65 år 17 Febr.*

J. B. BÖRJESON.
Lektor. Teol. D. r. — Karlstad.
60 år 20 Febr.*

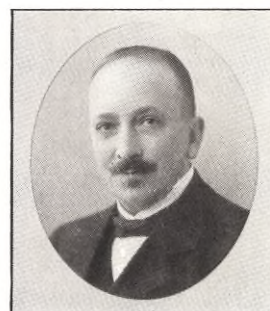
C. H. MEISSNER.
Musikdir. Orkesterdirigent.
Göteborg. 50 år 1 Mars.*

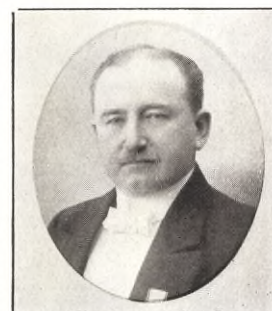
J. V. BERONIUS.
Regementstäckare. — Skövde.
65 år 10 Febr.*

M. M. LUNDBERG.
Prakt. Läkare — Stockholm.
50 år 8 Febr.*

N. BELLANDER.
Chefläkare. — Stockholm.
50 år 16 Febr.*

E. T. ÖSTERBERG.
Tandläkare — Linköping
50 år 9 Febr.*

A. EKSTRÖM.
Kommandör. — Stockholm.
55 år 22 Febr.*

H. E. TIGERSCHIÖLD.
Kanslisekreterare — Stock-
holm. 55 år 25 Febr.*

F. F. EDELSTAM.
Hofjägmästare. — Malmö.
50 år 2 Mars.*

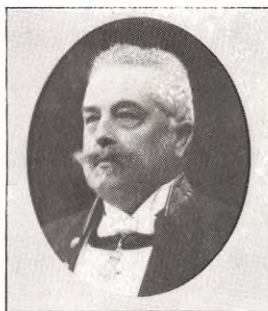
W. F. TEDEN.
Öfverjägmästare. — Falun
50 år 19 Febr.*

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

* Data á nästa sida.

F. BROBERG.
F d Postdirektör. — Sthlm.
80 ár 16 Febr.*

H. L. UDDÉN.
Landssekreterare. — Västerås.
65 ár 24 Febr.*

N. SUNNERHOLM.
Landssekreterare. — Falun.
60 ár 18 Febr.*

D. BOBERG.
Postdirektör. — Linköping.
50 ár 29 Jan.*

L. E. BJÖRKMAN.
Redaktör. — Borås.
75 ár 29 Febr.*

A. TIDNER.
Öfverlärare v. Tekn. sk. —
Stockholm. 60 ár 24 Febr.

A. PERS.
Redaktör. — Västerås.
55 ár 24 Febr.*

K. WIKSTRÖM.
Öfverlärare. — Vänersborg.
50 ár 12 Febr.*

A. MILQVIST.
Godsegare — Simmtorp.
60 ár 27 Febr.*

G. A. PETERSON.
Bokhandlare. — Ämål
60 ár 14 Febr.*

S. NYLANDER.
Direktör — Göteborg.
50 ár 14 Febr.*

N. O. LINDE.
Fabrikör. — Linköping.
50 ár 6 Febr.*

N. J. BOSTRÖM †.
Godsegare. — Simmtorp.
F. 24. † 5 Febr.*

L. A. CELSING †.
Kammarherre. — Lindholm.
F. 36. † 5 Febr.*

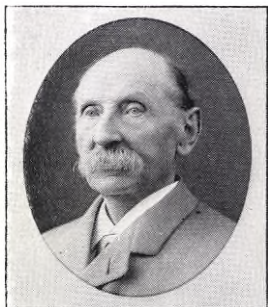
J. I. NORRMÁN †.
Öfverstelöjtnant — Karls-
borg. F. 65. † 6 Febr.*

D. E. WEIDENHIELM †.
Kammarfröken — Stockholm.
F. 68. † 1 Febr.*

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

* Data å nästa sida.

L. C. J. LUNDSTRÖM †.
F. d. *Universitetsbokhandlare*
— Upsala. F. 31. † 13 Febr.*

H. SJÖBERG †.
Målarinna. — Stockholm.
F. 42. † 6 Febr.*

H. E. NORDAHL †.
Sjökapten. — Stockholm.
F. 49. † 6 Febr

F. HEYMAN †.
Grosshandlande. — Göteborg.
F. 64. † 19 Febr.*

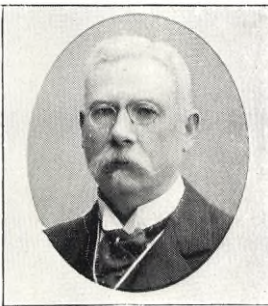
A. N. HAMMAR †.
Kontr.-prost. Kyrkoherde.
Allerum. F. 42. † 2 Febr.*

A. TRÅGÅRDH †.
Bråkspatron. — Hellestad
F. 47. † 5 Febr.*

N. W. DAHLBERG †.
F. d. *Disponent* — Hernösand.
F. 47. † 4 Febr.*

P. E. AHLQVIST †.
F. d. *Prov-läkare*. — Söderhamn.
F. 51. † 24 Jan.*

GUSTAF DAHL. Elev v. Fria konst. akad. 51—64. arkitekt v. öfverint.-emb. 59, v. Vet.-akad. fr. 75. E. lärare i ornamentik v. Tekn. högsk. 77, v. professor i bygn.-konst v. K. Konsthögsk. sedan 83, intendent v. Öfverint.-emb. 86, förste intendent o. led. der i tekn. ärenden 97—03. Led. af Akad. f. d. Fria konst. och led. af dess förvalt.-nämnd. Led. af dir. ö. Allm. barnhuset i Stockholm 90.

SEVED RIBBING. Stud.-ex. 63, med. dr. 71, e. o. professor i pediatrik v. Lunds univ. 79—88, professor i prakt. medicin o. öfverläkare v. Lunds lasarett med. afd. 88—10. Prorektor v. Lunds univ. 99—04, rektor 04—07; jur. hedersdoktor i Glasgow 01. Led. af flera kyrkomöten. Framstående föreläsare inom folkbildningsarbetet o. nykterhetsrörelsen. Landstingsman. Medicinsk förl. Biografi o. helsidesportr. årg. V: 25.

HERMAN DAHLBERG. Stud.-ex. 79, jur. lic. 93, jur. dr. s. å, jur. fakult. not. 91; lärare i Ultuna landtbl.-inst. s. å, doc. i förvalt.-rätt v. Upsala univ. 93, e. o. prof. i speciell privaträtt der 98, professor i sistn. ämne sedan 07. Led. af styr. f. Riksbankens afd.-kontor i Upsala 08.

EDVIN PETTERSON. Afg.-ex. fr. Tekn. högsk. 86, anst. v. mek. verkstäder i in- o. utlandet 86—92; konsult. ingenjör o. delegare i ingenjörfirman Johnson & Petterson i Göteborg sedan sistn år; lärare v. Navig.-skolan der 95—02, lektor i maskinlära o. konstr. v. Chalmers tekn. lä o. anstalt sedan 04, professor der sedan 11. Maskinexpert f. Bureau Veritas i Sveriges vestra distr.

CARL VON STEIJERN. Afl. i klass sjökapit.-ex. o. ångbåtsbefälh.-ex. 62, lemnade sjön 66, stat. insp. i Laxa 67—95, i Jönköping t. 01 med afsikt och pension.

ANN MARGRET HOLMGREN, f. Tersmeden. Enka efter fysiol. prof. Frithiof Holmgren i Upsala, all. 07. F. d. sekr. i verkst. utsk. i centralstyr. i landsfören i kvinn. polit. rösträtt; v. ordf. i Sv. kvinnl. fredsfören; hed.-led. i Nord. Museet o. i studentfören. Philocoros. Biografi o. helsidesportr. årg. XI: 22.

JOHN BÖRJESON. Stud.-ex. 74, fil. kand. 80, teol. kand. 83, teol. dr. 07. Prestv. 85, lektor i teologi o. hebr. v. h. allm. lärov. i Karlstad samt kyrkoh. i Hammarö sedan 86. Inspektör i h. allm. lärov. i h. 03. Led. af kyrkomötet 03, preses v. prestmötet 05. Utg. kulturhist., sociala och religiösa afl.

HJALMAR MEISSNER. Elev v. musikonserv. i Stockholm 76—80, kapellmäst. i Kristiania, Stockholm o. Helsingfors; musikdir. v. Kalmar reg. 89; bitr. kapellmäst. v. K. Teatern i Stockholm 97; dirigent v. Göteborgs symfoniorkestern 14. Pianist, kompositör.

JONAS BERONIUS. Stud.-ex. 70, med. lic. 86; andre bat.-läk. v. Upl. reg. 88, förste bat.-läk. v. sappörbat. 92, reg.-läkare vid Göta trängbat. 93

MATHILDA LUNDBERG. Stud.-ex. 89, med. lic. 01, tjänstgj. ss. underläk. o. aman. v. olika lasarett, sjukhem o. kliniker i Stockholm, t. f. öfverläkare v. Romanäs sanator. 14; prakt. läkare i Stockholm sedan 06. Af K. Majt. förordn. sakkunnig i 1902 års lönereregler-komm. 10. Styr.-led. i Rosenlunds o. Sabbatsbergs älderdomshem. led. af dir. ö. Murbecksa stift, v. ordf. i Stockholms stads 3e pensionsdistri.

NILS BELLANDER. Stud.-ex. 83, med. lic. 94, prakt. läkare i Stockholm. Bat.-läk. v. Sv. trängkår 99, sjukhusläk. v. Garnisonssjukh. 06, chefläkare där sedan 13. Reg.-läk. i fältläk.-kåren s. å.

ENOCH ÖSTERBERG. Stud.-ex. 87, tandläk.-ex. 92. Praktiserande tandläk. i Linköping. Förestånd. f. folkskolans tandklinik 10—15. Synnerligen verksam f. idrott; landstomsområdesbefälh.

ARTUR EKSTRÖM. U.-löjtn. v. Flottan 79, anst. i fransk öril.-tjänst 86—89, tjänstgj. i Flott. stab 95—03, marinattaché i St. Petersburg 96—02. Adjutant h. Konungen 96. Chef f. exercis- o. underbef.-skolorna i Stockholm 03—05, kommandör 1:a gr. 04, chef f. skeppsgossekåren i Marstrand 07—09, f. underoff. o. sjömanskåren i Stockholm sedan 09, beväringsof. i Överradjutant h. Konungen 10. Led. af Krigsvet.-akad. o. Örlogsm.-sällsk.

HUGO TIGERSCHILD. Stud.-ex. 78, fil. kand. 81, hoifr.-ex. 83, kansli.-ex. 84, v. hfd 89, aman. i Eckles.-dep. 87, tf. kanslisekr. der 97, ord. 1900, kansliord. o. byråchef f. kyrkoärenden sedan 06. Led. af folkindebr.-komm. 09. Led. af Landtbl.-akad. Ordf. i styr. f. Gunnebo bruks nya a.-b. landstingsman. Vitter författare; erh. Sv. akad:s stora pris 86, utg. diktsaml.

FRITZ EDELSTAM. Stud.-ex. 83, e. o. jägm. 87, e. o. tjänsteman i domänst. 89, Intendent o. chef f. K. Djurgården 98—10. Hofjägmästare 01. Öfverjägmäst. i Södra distr. sedan 10. Styr.-led. i skogsvårdsfören. 07, i Sv. trädg.-fören. 1900—10, i Sv. fiskareförb. 1910—11.

WILHELM TEDEN. Stud.-ex. 85, utex. fr. Skogsinst. 90, e. jägm. 91, jägmäst. i Österdal. rev. 01, öfverjägm. i Gefle-Dala distr. 04.

FRANS BROBERG. Stud.-ex. 55, kam.-ex. 61, e. o. kammarskr. h. Genpoststy. 62, not. 64, aktuarie o. förest. f. statist. kom. 68, t. f. dep.-chef 70—73, byråchef 73, postdirektör i Göteborg 77—09.

HERMAN UDDÉN. Stud.-ex. 69, hoifr.-ex. 72, v. häradsh. 76, länsnot. i Västm. län 77, landskamr. der 86, landssekr. 88. Ordf. i styr. f. Västerås stads sparb. sedan 79, ordf. i sparbanksfören. f. riket sedan 10 år; led. af styr. f. Uplands ensk. banks kontor i Västerås. Led. af kyrkomötet sedan 03.

NILS SUNNERHOLM. Stud.-ex. 79, hoifr.-ex. 85, v. hfd. 88, landskont. 89, länsnot. 90, landssekreterare i Kopparb. län sedan 01. På sin tid ombudsman f. Skarab.-banks kontor och f. Riksbankens afd.-kontor i Mariestad samt stadsfullm. derst. Led. af styr. f. A.-b. Norrlandsbanks kontor i Falun 03—05.

DAVID BOBERG. Stud.-ex. 82, e. o. postexp. 83, postexp. 96, förste postexp. 03, afd.-förestånd. i Stockholm 07, kontr. 09, öfverkontr. s. å, sekr. i Gen.-poststyr. 12, postdirektör i Östra distr. s. å. Delt. i postv.-lönereregler-komm. 07, i reglemensarb. i Gen.-poststyr. v. olika tillf. Styr.-led. i Posttjenstemännens fören. 07—11.

LORENS BJÖRKMAN. Egnade sig först åt landtbruk; var 69—85 lär. v. Blek. läns folkhögsk. o. derunder tf. rektor f. ett år. Under flera år rektor för tidsning. n. Karlshamn t. 91. Inneh. en tid en egendom men är sedan 97 bosatt i Borås. Han har egnat ett betydande o. högtvärderadt arbete åt djurskydds-rörelsen och bedrivit ett flitigt skriftställer till dess fromma. Är hedersled eller led. af ett stort antal in- o. utländska föreningar i djurskyddssyfte.

ANDERS PERS. Småbonde o. småskollär. till 87, egendoms- o. mejeriförvalt. t. 98. Inneh. af A. F. Bergs boktr. i Västerås v. Vestmanlands läns Tidning. Led. af stadsfullmäktige, led. af lönereregler-komm. 12. Led.

af styr. i Västerås m. fl. städers hypotekskassa, led. af landstinget sedan 10, dess ordf. sedan 12. Led. af Riksd. F. K. sedan 11, led. af jordbr.-utsk. 12—14, af statsutsk. 15.

KARL WIKSTRÖM. Folkskollär.-ex. 87, folkskollär. sedan 88, öfverlärare i Vänersborg sedan 06. Led. af stadsfullmäktige, folkskolestyr., fattigv.-styr.

AUGUST MILLQVIST. Stud.-ex. 75. Behör o. eger efter sin i dagarna afl. svärfar, godseq. Boström) egend. Simmatorp i Skarab. län. Led. af kommun-nämnd, kyrko- o. skolråd. Ordf. i vägstyr., v. ordf. i länets jordbrukarefören. o. i Västgöta äggexportören. Led. af Sv. allm. fjäderäfvelsfören. Styr.-led i länets sparbank, brandstodsören, hagelsk.-fören. o. veterinärstyr. Led. af styr. i Lidk.—Skara—Stenst. jvg. Riksbanksrevisor 01—14.

GUSTAF PETERSON. Bokhandl. i Åmål. Sedan 20 år ordf. i stadsfullmäktige, mångårig led. af landstinget, ordf. i tax.-nämnd., led. o. kassa-förvaltare i skolradet. led. af styr. i Statens samskola samt led. af sparbankens styr.

SIMEON NYLANDER. Stud.-ex. 83, afl. derefter ex. i anst. s. landtbl. ingenjörf. På sin tid kommun-man i Tranemo. Direktör i Murbruks- o. betong a.-b. i Göteborg sedan 10.

NILS LINDE. Innehafvaren af garverifirman Nils Linde i Linköping. Led. af stadsfullm. 06—14, af fattigv.-styr., af styr. i Fabr.- o. handtv.-fören. o. dess pensionskassa.

NILS BOSTRÖM †. Sedan 56 eg. af egend. Simmatorp i Skarab. län. Under mer än 40 år ordf. i komm.-stämma o. nämnd. Landstingsman. Led. af Riksd. A. K. 74—85, därefter, med undantag i åren 90—91, led. af F. K. till 07; kammarens ålderspresident sistn. år. Led. af bevilln.-utsk. 82—84, led. af tillf. utsk. flera år, på sin tid statsrevisor.

ARNOLD CELSING †. Stud.-ex. 56, afg. fr. Falu bergssk. 60; öfvertog 81 fideikommissgodset Lindholm jemte ett flertal ärendomar. Deltog 65—66 som led. af ridd. o. adeln i sista ständsräknd., led. af Riksd. A. K. 82—84. Kammarherre 66.

IVAR NORRMAN †. U.-löjtn. v. Fortifik. 85, öfverselöjtn. 14.

Fort. fr sid. 347.

signe hans minne! Men — det säger jag, Fanny lilla, gör mig inte den sorgen!

Där låg väl en slags välmening också i detta moderliga råd. Men rådet blef till sin verkan för Fanny till en befallning. Och därför väckte det i flickans sinne en dof, gnagande bitterhet. Ja, — endast fasterns försäkran, att Fanny numera vore hennes allt och enda här på jorden, kunde ej annat än plåga henne. Hon måste ju som slutsats draga den tanken, att hon aldrig i lifvet kunde öfverge sin fostermor ens för den bästa man i världen. Och — Olle, det var för Fanny den bästa man, som kunde tänkas, i hvarje fall — åt henne. Och nu skulle han snart vara hemma igen, och ändå inte våga sig fram och ta hvad som tillkom honom! — Eller, — skulle han ändå — ?

* * *

Fanny hade denna vår så liksom gått vilse i sina egna grubberier, att hon inte märkt något af den egendomliga förvandling, som änkefrun börjat undergå. Nå, allvar och förbehållsamhet voro ju hos fastern outplånliga inneboende egenskaper. Men, en ovanlig beskäftighet med husets rengöring och hennes egen personliga utstyrelse borde ha väckt Fannys nyfikna uppmärksamhet. Men Fanny tog känningen däraf blott som ett utslag af kitslighet eller gammaldags småpetighet. Hon ville minnas, att äfven ett så stadgadt och vördigt fruntimmer som änkefrun, framemot våra visade tecken till oro och nyckfullhet.

Denna morgon kunde hon emellertid inte undgå att fästa sig vid fasterns uppsyn och hela väsende. Så butter, ja, bitter Fanny än var, när hon trädde in i den låga, men rymliga salen, kände hon sig likväl helt plötsligt frestad att dra på mun vid åsynen af sin goda, gamla fostermor. Fru Härman, som redan var i färd med att duka frukostbordet, tvärstannade vid Fannys inträde, midt på det hvitglänsande golvet, med brödkorgen i händerna, så sällsamt stelt framför sig, som vore den af sköraste kristallglas. En skär, ovan rodnad blommade på hennes lindrigt rynkade kinder och de eljest skarpa, grå ögonen glimmade så förrädiskt i vårsolsflödet från rutan. Fanny låtsade som intet, — hon begrep heller ingenting — och gick som vanligt fastern till mötes för att säga god morgon och kyssa henne på pannan. Det föreföll henne i dag, som om denna lilla rörande ceremoni för första gången på något sätt besvärat fastern.

DAGMAR WEIDENHJELM †. Hoffröken h. Drottningen 93—05; hos kronprinsessan 05—14, utnämnd t. kammarfröken sistn. år.

CHRISTIAN LUNDSTRÖM †. Förestånd. f. Ad. Bonniers filial i Upsala 61, öfvertog affären o. etabl. Akademiska bokhandeln der 67 o. utnämndes samt. t. universitetsbokhandlare. Bokhandeln ombildades t. aktiebolag 08 med L. som verkst. styr.-led. till 10. Bedret jemte bokhandel förlagsverksamhet m. m. Hedersled. af Sv. Sortimentbokhandeln 11. Under många perioder stadsfullmäktig samt led. af fattigv.-styr. o. helsov-nämnd. Led. af styr. i Föreningsbanken. Led. af Upsala läkarefören.

HENRIETTE SJÖBERG †. Har utfört ett mycket betydande antal målningar af kulturväxter, frukter m. m. dels på uppdrag af Landtbl.-akad. dels i ensk. vetenskapl. behof.

FREDRIK HEYMAN †. Deleg. i firman F. W. Hasselblad & Co i Göteborg. V. ordf. i Börsallsk. styr.

ARNOLD HAMMAR †. Stud.-ex. 59, fil. dr. 68, prest. 85, prov. s. å. Lektor i Karlskrona 68, kyrkoh. i Allerum 85, folkskoleinsp. i Blek. län o. Luggude här. i Skåne 1900, kontr.-prost 13. Stadsfullm. i Karlskrona 72—76, led. o. sekr. i komm. i undersök. af den högre kvinnl. undervisn. 85—87. Ordf. i direktionen i Skånska prästersk. byggkassa, led. af centralstyr. i Allm. sv. prestefören. Led. af dir. i Prestersk. enke- o. pupkassa. Orator v. Lunds st. prästmöte 12.

ADOLF TRÄGÄRDH †. U.-löjtn. v. Västmanl. reg. 67, afsk. 74. Öfvertog jemte en broder Borggårds stora bruks- o. skogsegendom; jernbruket utveckades till en af Östergötlands mera betydande industrier. — Lemnade skötsel af bruket åt en son och flyttade t. Vrena 13. Innehade på sin tid ett flertal kommunala förtroendeuppdrag, mångårig landstingsman m. m.

NILS DAHLBERG †. Skogsförvaltare v. Wäija a.-b. 72 o. snart derefter dess disponent, kvarstod t. 08, flyttade då t. Hernösand. Under ett 20-tal år led. af landstinget o. ordf. i ekonomiskt. Mångårig led. af Husälln.-sällsk. o. dess v. ordf. På sin tid ordf. i komm.-stämma o. nämnd. Under många år t. 07 ordf. i Angermanlivens flott.-fören. V. ordf. i styr. f. Bank-a.-b. Norra Sverige, hufvudman i sparbanken.

PER AHLQUIST †. Stud.-ex. 72, med. lic. 89, prakt. läkare i Hedemora sistn. år, e. prov.-läkare i Bergsjö 90, i Dannemora 92, prov.-läkare i Söderhamns distr. 09—14.

— Så, nu läsa vi, lilla barn! — sade hon brådskande och knäppte händerna.

Efter en lång, tyst bordsbön slogo de sig ned. När kaffet serverats, lossades plötsligt änkefruns tunga och med en underlig blick och ton sade hon: — Snart, Fanny lilla, bli vi tre — vid bordet.

Det spratt till i Fanny; hon stötte fram:

— Hur sa' faster? Tre?

— Ja, mitt barn, du måste ju förr eller senare få veta det, och det skulle eljest ha skett i middag hos — hos patron Burins. Vi äro bjudna dit på middag i dag. Och — och snart blir han en ny fosterfar åt dig, Fanny lilla!

— Farbror Burin? upprepade Fanny, gapande med hela ansiktet och nära att falla från stolen. Ett ögonblick for en fasans misstanke genom hennes hufvud: faster Härman har blifvit tokig! Men så fann hon med ens alltsammans särdeles naturligt. De passade ju så glänsande bra ihop, patron och änkefrun! Hvad gjorde det att de båda hade de grå härens hederskrona? Att han väl passerat de sextio, och hon väl raskt närmade sig de femtio? Hvarför skulle de vandra alderdomens fridfulla stigar allena, hvar för sig? När de, arm i arm, skulle bli ett mönsterpar, till lust och fågnad för sig själva och för andra. Ty, menade Fanny, ingen kan missunna dem. Atminstone inte jag!

Hon satt länge tyst, rörd af fasterns bekännelse, och inom sig våldsamt glad, som en ur fångenskap befriad fågel, när buren öppnas ut mot sol och luft.

— Blif nu inte alltför bedröfvad, Fanny lilla! — bad änkefrun, som misstydd fosterdotterns tystnad.

— Vi skola alltid hålla af dig och vara som far och mor för dig, det ha vi också högtidligen loivat hvarandra, — Burin och jag. —

Nu måste i alla fall Fanny le en liten, liten smula. Men ett godt, rart leende. Och hon skyndade sig hän till fastern och slöt armarna mjukt om hennes skuldror, och kysste det fina, gråa håret.

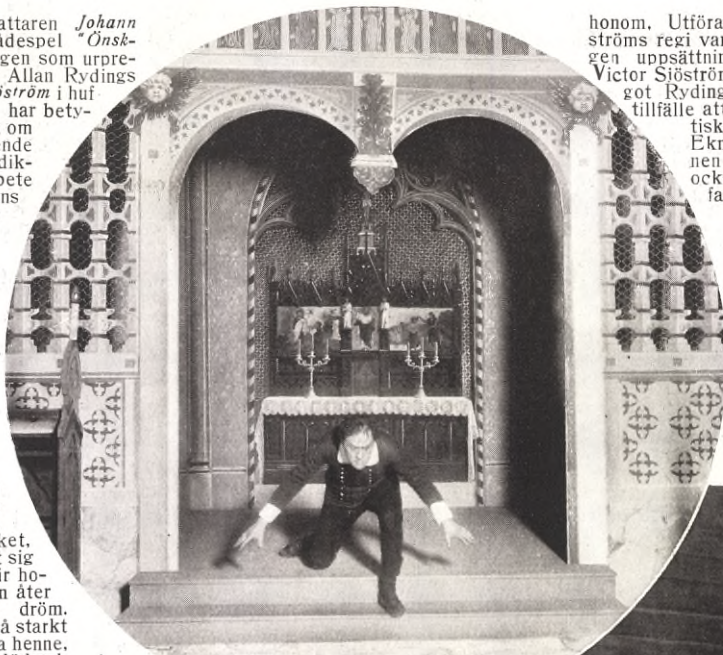
— Nej, gud vare med faster och farbror, — sade Fanny: — och gifve er all lycka! — Nu vet jag också, att faster ej blir ensam och öfvergifven, utan är lyckligt och väl i goda händer, — om jag en vacker dag skulle få mig en fastman, — — jag med! —

Fastern såg upp på henne, litet spörjande. Men Fanny sade inte mer den gången. Men inom henne jublade det:

— Om fjorton dar!

FRÅN SVENSKA SCENER.

Den isländske författaren *Johann Sigurjonsson*s nya skådespel "Önsknin- gen" uppfördes nyligen som urpre- miär å Malmö teater af Allan Rydings sällskap med *Victor Sjöström* i huf- vudrollen. — Stycket har bety- dande förtjänster, äfven om det i dramatiskt afseende inte kan mäta sig med dik- tarens föregående arbete "Berg-Eyvind och hans hustru". Flera scener besitta stor lyrisk skönhet och sakna ej heller poetisk flykt. Däremot brister det atskilligt i den psy- kologiska skildringen af de handlande personernas karak- tärer. Bäst teck- nade äro Loftur, det unga prästämnet, som åtrar det hög- sta vetandet och den därmed följän- de makten, äfven om det skall ske genom att beträda mörkrets tröskel, och Steinunn, den unga kvinnan af folket, som älskat och hängett sig åt honom, men som blir ho- nom en plåga när han åter möter sin barndoms dröm. Disa, bispens dotter. Så starkt kommer han till att hata henne, att han önskar hennes död och när hon i sin förtviflan öfver att ha blifvit sviken kastar sig i älven tror han att det är hans önskan som dräpt henne, och vanvettet tränger sig på

honom. Utförandet under *Victor Sjö- ströms* regi var värdadt, med en ged- gen uppsättning och godt samspel. *Victor Sjöström* som Loftur och *Margot Ryding* som Steinunn fingo tillfälle att visa ett starkt drama- tiskt spel. Likaledes *John Ekman* som ungdomsvän- nen Olof. Framgången var också mera dessas än för- fattarens.

"*Don Juans sista äf- ventyr*" hette en ope- rett af *Edmund Eys- lersom* Oscar-teatern presenterade den 19 februari inför en full- talig och ganska ani- merad publik. Det nya verket utmärkte sig inte för någon syn- nerlig originalitet och libretto och uppsat- slaget till densamma

Foto Küller, Malmö G. Sjöström
URPREMIÄREN AF "ÖNSKNINGEN" Å MALMÖ TEATER
Öfverst: Herr *Victor Sjöström* som Loftur
Nederst: Fru *Margot Ryding* som Steinunn och hr *John Ekman* som Olof.

föreföll ganska "kelt". En melodiös musik ackompanjerade handlingen. Operetten har i de båda hufvudpartierna två bravurroller. Dessa utfördes af hr och fru *Barcklind*. Den förstnämde höjde sig i sin roll, som han spelade con amore, betydligt öfver sin medspelariska, som dock inlade ganska mycket lif i den temperamentsfulla rollen, samt öfver den öfriga ensemblen, hvilken verkade skäligen tam.

Text till bild å sid. 344.

Deltagarne i landstörmsbefälkursen i Stockholm uppvaktade den 19 febr. konungen. Företräd af Göta gardes musikkår och kursledarne till häst tagade den 350 man starka truppen upp till slottet, där fyrkant bildades på borggården. Konungen, åtföljd af sin uppvaktning, krigsmästern och ett antal högre officerare, trädde därefter in i fyrkantens mitt och uttalade, sedan truppen hälsat, sin glädje öfver det vakna intresse, med hvilket deltagarne följt utbildningskursen. Efter konungens tal spelade musikkåren upp "Du gamla, du fria", i hvilken landstörmsmännen stämde in. Efter ytterligare sång, "Dåne liksom askan, bröder" och "Vår Gud är oss en väldig borg", afslutades den högtidliga akten med ett Gud bevara konung och fosterland.

INNEHÅLL: Regeringsrådet *Gabriel Thulin* (Biografi och helsidesporträtt). — Krigsbilder. — Svenska bilder. — Veckans porträttgalleri — "Kärleksbekännelser." Ber. af *Gustaf Ulman*.

"DON JUANS SISTA ÄFVENTYR" PÅ OSCARS-TEATERN I STOCKHOLM. Herr och fru *Barcklind*. Foto. Jönker, Sthlm.

Eftertryck af text eller illustrationer i IIVAR 8 DAG utan särskildt medgifvande förbjudes vid laga påföljd.

R. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI. GÖTEBORG.